

Píseň o mé zemi - Černoch, Karel

1. Za vrchy bez moří leží má zem,
překročte pohoří a dělte stem,
rozlohy velmocí a délky prašných cest,
a jděte půlnocí až tam, kde růže začínají kvést.
2. Za vrchy bez moří leží ta zem,
svět o ní hovoří v dobrém i zlém,
tam zvony vyzvání a v očích plane zář,
když loď se naklání tak lidé, lidé najdou svoji tvář.

R: Doufej a zpívej, člověk tolik síly má,
aby mohl žít,
dobře se dívej, abys věděl, co se má,
a kam chceš jít.
To je tvá zem, to je tvůj chléb,
člověče zpívej,
pro dětskou dlaň, pro dívčí smích,
budeš žít.

3. Za vrchy bez moří, leží ta zem,
nikdo ji nezboří, ohněm a zlem,
ať zvony vyzvání, ať v očích plane zář,
a v srdcích ať nám zní,
jsme lidé, lidé, mějme svoji tvář.

R: Doufej a zpívej, národ tolik síly má,
aby moh žít,
dobře se dívej, abys věděl, co se má,
a kam chceš jít.
To je tvá zem, to je tvůj hlas,
jdi za svým snem, kterej je v nás,
člověče zpívej,
svět se dívá, pravda bývá štít.